

oplyses i Gjennemsnit at være udbragt til 20 Sk. pr. Cubikkob. Hvad Skovbunden angaaer, skulde det være for høit, naar vi have ansat den til en Salgsværdi af 150 Rd. pr. Tønde Land. Ganste vist er det for høit for visse Districters Bedkommende, men saa er det igjen meget for lavt for andre. Der er Districter i Landet, som jeg kan indestaae den høitagtede Minister for, naar han vilde sælge dem efter at have afdrebet dem eller med Tilslæbelse til at afdrive dem, vilde kunne udbringes til — og dette vilde endogsaa kunne kaldes en meget moderat Priis — en Priis af 200 à 250, maastee nærmest 300 Rd. pr. Tønde Land. Der er store Districter her i Landet, hvor det i hvert Fald vil være muligt at opnaae en Salgsværdi af 200 Rd. At Skovjorden ingenlunde i det Hele er slet Jord, vil ogsaa fremgaae af de nuværende Skovarealers Oprindelse. Husse vi paa, hvorledes Skovene ere blevne til i det Omfang, de nu have, saa er det jo slet ved Udskiftning; en Deel af de samme Jorder bleve udlagte til Bønderne for Græsningsen og ere nu som oftest Agerjord, en anden Deel blev udlagt til Skovbrug og givne til Herremændene eller blev dengang eller senere til Statskovene. Der er ikke her i Landet den Forskjel, som der fornuftigviis burde være, hvad Boniteten angaaer, imellem Skov- og Agerjord. Heller ikke de ubevøgede Arealer have vi i Beregningen ansat for høit. Vore Angivelser ere ganste vist for høie for de jhøfste Heder og de bornholmste Arealer, men for de nordsjællandske Sletter og Planteskoler — ialt omtrent 3,500 Tdr. Land, ere de meget for lave. Der er ogsaa andre Arealer, som ikke ere bevøgede, men som dog have en meget høiere Værdi. Her i Nordsjælland er der temmelig betydelige Tørvemoser, de optages ikke som Tørvemoser i Beskrivelserne, og vi kunne ikke see, hvor Meget det er, men der er temmelig Meget. De regnes ikke til Tørvemoser; thi det gaaer hermed som med alt Andet, at Forstvæsenet har sine egne Principer angaaende Deconomi, som adstille sig meget fra de Principer, som Private følge. Der er mange af disse Tørvemoser, der have en Værdi af over 1,000 Rd. pr. Td. Land, og som Forstvæsenet forlanger endnu meget Mere for, naar det skulde sælge dem,

men desuagtet mener Forstvæsenet — det nævnes udtrykkelig fra flere Districter, — at det er fordeelagtigere at lade dem ligge og afvente det Dieblif, da de private Moser ere opskaarne. Man tænke sig nu, hvad det vil sige at lade en saadan Capital henligge; det er jo for en Mose til 1,000 Rd. et Rentetab af 40 Rd. pr. Tønde Land. Der gives, som sagt, naturlighviis ogsaa Arealer, hvor Værdien pr. Tønde Land er meget lav, men jeg troer, at naar vi ville tage Gjennemsnitsværdien af det ubevøgede Areal, vil man ikke kunne gaae længere ned end til 50 Rd. pr. Tønde Land; tværtimod troer jeg, at denne Beregning er meget moderat. Naar jeg skal udtale min subjective Mening, have vi i Skovene endogsaa en større Værdi end 20 Millioner Rd., under Forudsætning af, at der er Sandhed i de Angivelser, der findes i Ministeriet angaaende Træbestanden, under Forudsætning af, at der ikke her er fremsat aldeles falske Resultater, under Forudsætning af, at der blot tilnærmelsesviis findes den Træmasse, der er opført. Embedsjorderne kan man dog heller ikke Andet end tage Hensyn til. Hvis ikke disse gaae med ind som Indtægt, og hvis vi ikke skulde have taget Hensyn til dem, saa skulde vi ogsaa have regnet dem fra i de aarlige Budgetter og opført Renten af dem som en Deel af Bidraget til Skov-Embedsmændenes Lønning, trukket den fra Bruttoudbyttet med de andre Udgifter; men det er der jo slet ikke Tale om. Det er i Virkeligheden ikke nogen ny, farlig Theori om Skovene, jeg her kommer med, heller ikke dette, som Ministeren fandt, var det Dristigste, og hvad han ikke antog, at man for Alvor kunde faae Repræsentationen til at gaae ind paa, at man nemlig skulde gaae til at afdrive eller sælge med Ret til at afdrive saadanne Arealer, hvor der er god Jord, som i Virkeligheden ikke egner sig til oeconomic Skovbrug. Jeg siger, at det er i Virkeligheden ikke noget Nyt, men Noget, som allerede har været anbefalet af et tidligere Finantsudvalg, som iblandt sine Medlemmer talte Monrad som Formand, Røsser som Ordfører, S. C. Karfen, Tscherning, Rotwitt, A. Hage, Lehmann og det ærede Medlem derhenne for Frederiksberg Amt (P. Christensen) samt det ærede Medlem for Sorø Amt (Alberti). Der blev af